

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210406
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6312210406.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika č. 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliam Glézl, advokát, so sídlom Nemčianska č. 25, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, č. k. 6C/118/2013-49, zo dňa 11. novembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu nepripustil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcovi návrhom na začatie konania domáhal zaplatenia sumy 248,95 eur s príslušenstvom. Po doručení oznámenia o vstupe do konania na stranu odporcu vedľajším účastníkom, okresný súd doručil toto oznámenie navrhovateľovi a odporcovi s tým, že odporcu vyzval, aby konajúcemu súdu oznámil, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho stranu. Odporcu zároveň upozornil, že ak v súdom stanovenej lehote svoj súhlas nevyjadrí, nebude okresný súd predpokladať, že odporca so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. Odporca na výzvu okresného súdu nereagoval. Navrhovateľ voči vstupe vedľajšieho účastníka do konania námietky nevzniesol. Prvostupňový súd konštatoval, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), je súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu "ním podporovaného" účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého si v konaní neželá. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. Keďže bez súhlasu odporcu, ako hlavného účastníka konania, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, nie sú predpoklady účasti splnené, okresný súd vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu nepripustil.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Namietal, že novela O.s.p. uskutočnená zákonom č. 384/2008 Z. z. zaviedla kategóriu vedľajších účastníkov na základe zákonného splnomocnenia, kde legitímácia pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyplýva priamo zo zákona, do ktorej kategórie spadajú i združenia založené na ochranu spotrebiteľa. Vstup vedľajšieho účastníka, ktorý je právnickou osobou podľa § 93 ods. 2 O.s.p., do konania z vlastného podnetu, je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov, urobenej prostredníctvom súdu, a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s takýmto vstupom. Vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania zákon v § 93 ods. 2 O.s.p. priamo predpokladá. Oprávnenie vstúpiť do konania bez obmedzení tomuto vedľajšiemu účastníkovi pramení zo skutočnosti, že pokiaľ zákonodarca na vstup tejto skupiny vedľajších účastníkov do konania nevyžaduje právny záujem na výsledku konania, môžu títo do konania vstupovať a následne robiť v rámci tohto konania úkony už len na základe preukázania, že sú právnickými osobami, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Na vstup alebo zotrvanie v konaní, prípadne na možnosť uskutočňovať právne úkony v takomto konaní tomuto typu vedľajších účastníkov nemožno klásť žiadne ďalšie podmienky, okrem tých, ktoré sú stanovené v § 93 O.s.p.. Nakoľko z platnej právnej úpravy nevyplýva, že by účastník, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupuje, musel so vstupom výslovne vyjadriť súhlas, ale naopak sa tomuto účastníkovi v § 93 ods. 3 O.s.p. umožňuje vzniesť proti takémuto vstupu námietky a tým účasti vedľajšieho účastníka zabrániť, okresný súd svojím rozhodnutím stanovil v zákone neexistujúcu podmienku účasti vedľajšieho účastníka v konaní a nepostupoval v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Okresný súd výzvou žiadal od odporcu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Odporca na výzvu nereagoval, z čoho konajúci súd vyvodil nesprávny záver, že odporca so vstupom do konania nesúhlasí. Nereagovanie na výzvu nemožno posudzovať ani ako nesúhlas a ani ako súhlas s jej obsahom. Vid' napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7 M Cdo 12/2011, ktorý judikoval, že „ak je prejav vôle uskutočnený mlčky (konkludentne), v týchto prípadoch sa uplatňuje pravidlo, ktoré dovoľuje na vôľu prihliadať, len pokiaľ (vzhľadom na všetky okolnosti) sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, že tu vôľa je a tiež i to, aká je táto vôľa“. Teda len zo samotnej nečinnosti odporcu nemožno odstrániť všetky pochybnosti o tom, aká bola jeho vôľa v súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Preto s nereagovaním odporcu na výzvu okresného súdu nemožno spájať žiadne právne následky. Uvedené platí tým skôr, že v postavení dopytovaného okresným súdom je spotrebiteľ nemajúci potrebné znalosti a skúsenosti s priebehom civilného procesu. Okresný súd chybné interpretoval uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/188/2012 z 05.02.2013. Pokiaľ totiž dovolací súd v predmetnom rozhodnutí ako jednu z podmienok účasti vedľajšieho účastníka v konaní uviedol, že touto je súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, z ďalších častí jeho odôvodnenia vyplýva, že uvedená podmienka má charakter podmienky negatívnej. Dovolací súd formuloval správny procesný postup prvostupňového súdu nasledovne: „Zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.“ Z uvedeného vyplýva, že konajúci súd nemôže s pasivitou spotrebiteľa v predmetnom konaní spájať žiadne účinky. Preto ak odporca nevzniesol námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ani negatívnym spôsobom nevyjadril svoje stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nebol žiaden dôvod vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Navrhovateľ sa návrhom v tzv. skrátenom rozkaznom konaní (na vydanie platobného rozkazu) domáhal zaplata sumy 248,95 eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o pripojení Fix vrátane jej príloh (Zmluva), uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Predmetnú Zmluvu možno podľa obsahu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka). HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie oznámilo vstup do tohto konania podaním zo dňa 20.03.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.04.2013, kedy spolu s oznámením o vstupe do konania na podporu odporcu požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania spolu s prílohami. Vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z § 93 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ustanovenia ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (v poznámke uvedený osobitný predpis aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Uvádzaná právna úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, a podobne. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o združenie na ochranu spotrebiteľov.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp., akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stáva nositeľom svojich procesných práv a povinností doručením svojho oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje (viď. napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 4 Cdo 33/2006, sp. zn. 3 Cdo 319/2009, sp. zn. 1 Cdo 234/2004). Zo žiadneho z ustanovení O.s.p. nevyplýva, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania tak, ako na to poukazoval okresný súd. Je tomu tak v prvom rade preto, že O.s.p. umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 druhá veta O.s.p.), pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka konania (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 2. 2013).

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že súd, na ktorom sa vedie konanie, do ktorého vstúpil vedľajší účastník, ex officio neposudzuje, či je vstup vedľajšieho účastníka do konania prípustný, ale je jeho povinnosťou účastníkov upovedomiť o vstupe vedľajšieho účastníka, s tým, že účastníci konania majú následne právo vysloviť voči tomuto vstupu námietky (viď. aj okresným súdom citované uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012, taktiež sp. zn. 7 Cdo 67/2013, sp. zn. 5 Cdo 113/2010, sp. zn. 2 Cdo 212/2012, R 57/2009 a pod.). V prípade, ak námietka voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená nebude, je konajúci súd povinný s vedľajším účastníkom riadne konať tak, aby mu boli zabezpečené všetky procesné práva (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Len pre prípad, že uvedená námietka vznesená bude, je potom konajúci súd prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania povinný preskúmať.

Teda na to, aby vedľajší účastník platne do konania vstúpil a v tomto zotrval, sa výslovne nevyžaduje súhlasný prejav účastníka, na ktorého stranu by mal vedľajší účastník vstúpiť. Naopak, pre záver o tom, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní je potrebné nepripustiť, je v prvom rade potrebná námietka vstupu vedľajšieho účastníka konania, ako procesný úkon uskutočnený akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon prezumuje pre podanie v § 42 ods. 1 O.s.p., v ktorom účastník konania výslovne prejaví vôľu na tom, aby vedľajší účastník do prebiehajúceho konania nevstúpil. Po vznesení námietky vstupu vedľajšieho účastníka do konania hlavným účastníkom je potrebné, aby uvedená námietka bola doručená na vyjadrenie vedľajšiemu účastníkovi, aby tomuto bolo garantované právo vyjadriť sa k dôvodom nesúhlasného stanoviska účastníka s vedľajším účastníctvom (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 2. 2013). V opačnom prípade sa vedľajšiemu účastníkovi postupom súdu odníma možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.).

Ak sa jedná konkrétne o námietku vstupu subjektu, ktorý je osobou podľa § 93 ods. 2 O.s.p. (t.j. právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ako je tomu aj v prejednávacom prípade), tu je potrebné odlišovať, či uvedenú námietku podal účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať (v prejednávacom prípade odporca v postavení spotrebiteľa) alebo jeho protistrana. V prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, bude na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v zásade stačiť už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadrí, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá. Ak však podá námietku vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník nevstúpil, dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila. Je tomu tak už len z dôvodu uvedeného vyššie, že výslovne udelený súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu platná právna úprava nevyžaduje.

Na rovnakých záveroch, aké formuloval odvolací súd vyššie, je založené i okresným súdom citované uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/188/2012, avšak zo strany okresného súdu došlo k jeho nesprávnej interpretácii. Dovolací súd vo svojom rozhodnutí síce ako jednu z podmienok účasti vedľajšieho účastníka v konaní uviedol, že touto je i súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, z ďalších častí odôvodnenia jeho rozhodnutia však možno jednoznačne vyvodiť (ako na to správne poukázal odvolateľ), že uvedená podmienka súhlasu so vstupom do konania má charakter podmienky negatívnej. Dovolací súd totiž v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia v prvom rade uviedol, že „súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadríť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat' neprípustnosť tohto vstupu.“ Pokiaľ potom dovolací súd uviedol, že „podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať“, následne k tejto podmienke precizoval, že: „z ustanovenia § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadríť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá.“ V tejto súvislosti je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že pokiaľ v súvislosti s podmienkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva dovolacím súdom označenou ako „súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať“, používa dovolací slovné spojenia „účastník má právo prípadne namietat' prípustnosť tohto vstupu“, „hlavný účastník nesúhlas nemusí odôvodňovať“, „účastník má právo vyjadríť svoj nesúhlas“ a „právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá“, dovolací súd mal na mysli, že táto podmienka nie je splnená vtedy, ak účastník konania, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, právne relevantným spôsobom výslovne vyjadrí svoju vôľu vedľajšie účastníctvo v konaní nepripustiť. Správnosti uvedeného výkladu uznesenia dovolacieho súdu pritom nasvedčuje i akýsi návod adresovaný všeobecným súdom, ktorého sa tieto majú držať v prípade, ak do konania vstúpi vedľajší účastník, a v ktorom dovolací súd vyslovil nasledovné: „zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadríť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.“ Rovnaký záver vyplývaj aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 52/2012, ktorý v tam prejednávacom prípade vyslovil, že súhlas žalovaného, ktorého vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) svojím vstupom podporil, nebol potrebný, keď legitímáciu vedľajšieho účastníka na vstup do konania tomuto dal samotný zákon.

V prejednávacom prípade okresný súd v rámci napadnutého uznesenia nielenže vychádzal z nesprávneho právneho záveru o tom, že na pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní podľa § 93 ods. 2 O.s.p. sa vyžaduje výslovne prejavovaný súhlas účastníka, na ktorého stranu sa má vedľajší účastník v konaní pripojiť a výsledkom je nesprávne rozhodnutie okresného súdu o nepripustení vstupu vedľajšieho

účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, do konania na strane odporcu, ale najmä súdu nebol doručený žiadny návrh na rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v zmysle § 93 ods. 3 O. s. p. V súdnom spise sa takýto návrh nenachádza, žiadne námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu nevzniesol ani odporca, ani navrhovateľ. Preto ani nebolo dôvodné, aby okresný súd o ne/pripustení vstupu vedľajšieho účastníka, ktorý je osobou podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v konaní rozhodoval.

Napokon z obsahu spisu vyplýva, že v danom konaní si sám okresný súd „protirečí“ vo svojom procesnom postupe, keď uznesením zo dňa 25. 09. 2013 rozhodol vo veci sp.zn. 6C/118/2013 výlučne na odvolanie podané iba vedľajším účastníkom na strane odporcu (súd konal s vedľajším účastníkom HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO 42 305 67) a následne, v danom konaní uznesením až zo dňa 11. novembra 2013 okresný súd rozhodol o nepripustení vstupu (identického) vedľajšieho účastníka na stranu odporcu do tohto konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.